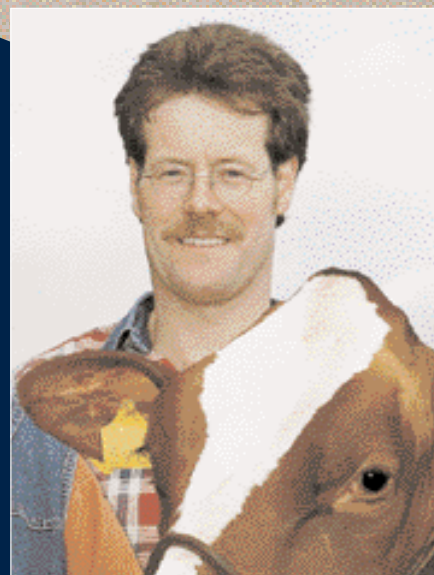

Stadel prolo ngeert titel

Wedstrijd roodbonte groepen vooral informatief met optredens Lightning, Ferdinand en Kibo

'Ik loop bewust met zo'n dochtergroep mee'

'Voor mij was de groep van Stadel wel de duidelijke winnaar.' Jan Steegink uit Okkenbroek kijkt met genoegen terug naar zijn optreden als jurylid. 'Stadel had de beste papieren, de breedte in de achteruiers en de kruisen zaten er mooi in, maar we hebben wel eens een groep met opener koeien van hem gezien.' Steegink koos in tegenstelling tot de andere juryleden als tweede de groep van Kibo. 'Ik kan me voorstel-

len dat je als publiek de zijkant van de Lightnings aantrekkelijker vindt. Maar ik ben bewust een stukje met de groep meegelopen om het beenwerk te beoordelen en heb ook de breedte in de achterhand gezien. Daarin vond ik de groep van Kibo beter. De groep van Ferdinand eindigde op plaats vier, maar het was nog steeds een prima groep: melkrijke koeien met hoge achteruiers die willen werken.'

Bij de individuele keuring wilde het niet lukken voor Stadel. De competitie van de roodbonte fokstiergroepen sloot hij daarentegen wel winnend af. Het informatieve gehalte van de wedstrijd was hoog.

De wedstrijd tussen de roodbonte fokstiergroepen is traditioneel een onderonsje tussen vererfers uit het fokprogramma van Holland Genetics. Tijdens deze editie van de NRM lag dat anders. KI Samen mengde zich met de groep van Lightning RF in de strijd; van de roodfactor Labelzoon trad overigens ook een afvaardiging aan in de zwartbontring. Het kwintet van Lightning bekoorde vooral in zij-aanzicht. De jeugdige, gelijnde en vrij extreme vaarzen etaleerden veel stijl en stapten op zeer goede benen. Op kop ging Southland Bell, daags daarvoor uitgeroepen tot reservekampioene in de ijzersterk bezette finale van de jonge roodbonten. In kruisligging waren de Lightnings niet on-

berispelijk en datzelfde gold voor de vooruiers die even langer aangehecht mochten zijn. Roodbontliefhebbers zien graag even meer breedte in de bouw en een passende bespiegeling – die op robuustheid duidt – en dat kostte Lightning vermoedelijk de overwinning. Want de zege ging evenals twee jaar geleden naar de forse, stevige dochters van Stadel, die als groep wel eens beter presteerden. De dochters domineerden in aantal de individuele keuring op de NRM maar wisten die numerieke meerderheid niet te verzilveren in klinkende kampioensmunt. De meest succesvolle onder hen, Roza 68 van Wiel Peeters als derde bij de junioren, ging aan kop van de Stadelformatie, die opnieuw

toonde dat Stadel's bijdrage aan de fokkerij vooral ligt op het vlak van uiers en benen.

Variatie jurybeoordeling
Op de punten waarop Stadel zo sterk is, daar wordt CBU Ferdinand het meest kwetsbaar geacht. In het bijzonder is de vererving van de benen met 99 aan de magere kant, wat niet verwonderlijk is met een vader als Clara's Orkan en met Pigeonwood als moedersvader. Deze zwakke plek was bekend en melkveehouders zullen daarvoor ondersteuning hebben gezocht bij de moeders. Bij het getoonde vijftal in Utrecht was die compensatieparing in ieder geval geslaagd. De Ferdinanddochters stapten met een vlotte tred door de ring op benen die in de spronggewrichten droger mochten. De melktypische dieren etaleerden praktische lichaamsverhoudingen en zeer solide uiers; vooral de breedte en de hoogte van de achteruiers sprongen in het oog. De Ferdinands oogstten daardoor de nodige sympathie bij de publieksjury, maar het was net

niet voldoende voor een tweede stek: het al gememoreerde fraaie zij aanzicht en de makkelijke stap van de Lightnings genoten de voorkeur. Overigens staakten de stemmen om de tweede plek bij het keurcorps in de ring. Van de vier juryleden stemden er twee op Lightning en twee op Broeklander Kibo. De formatie van Kibo werd aangevoerd door Dornee 206, de best ontwikkelde en sterke kampioene bij de jonge roodbonten. De vijf Kibodochters mankeerde het niet aan hoogte, breedte en diepte, afgaande op Kibo's fokwaarde eigenlijk niet zijn sterkste punten. Die liggen veeleer in zijn vererving op het uier- en benenfront, onderdelen die bij zijn nakomelingen in Utrecht zeer goed verzorgd waren. Even meer openheid zou zijn dochters niet mistaan, maar de variatie in jury-oordeel gaf het al aan, de waardering voor Kibo, Lightning en Ferdinand liep nauwelijks uiteen. De wedstrijd tussen de roodbonte groepen was wel eens spannender, maar het informatieve gehalte vergoedde veel. Zowel Lightning, Kibo als Ferdinand worden nog actief vermarkt en van dergelijke stieren blijven live optredens welkom.

Bert de Lange

De jeugdige, vrij extreme dochters van Lightning bekoorden vooral in zij aanzicht

